

OS

REVISTA DE DIVULGACIÓN
DA CULTURA MARÍTIMA
E FLUVIAL

GA

LOS

BUEU 2017
Nº 11

MARIÑEIRA DO VENTO

A Fulana de Tal, muiñada de mares e fantasías.

Mariñeiriña do vento, pra un naufragio
meu curazón está cheo de sede.
(Ao mar ja fun por laranjas,
cousa que teñen teus ollos,
como a lúa de Aldán o pano á curra).

Abóndame a tua voz,
sementeira de ronseles,
para levar o compás,
dos pitagóricos anjos.

Ja sei que te pos anelos
na festa verde dos albres
e faes buracos no ceo
pra un asubío de estrelas.

(Teño para tí unha casa

blanqueada, co-as janelas
pintadas de ría d'Arousa,
i abertas de par en par).

Mariñeira:

qué de cousas tí non sabes
do surrealismo até as cóchegas da augua,
dende o perfil do azul, balcón dos pajaros.

Por riba de Aldán e Bueu
beilas co melro vales de hourizontes;
e vaste, mariñeira, alá ao país
das penduradas lonxanías
a buscar a veleira lua nova
pra adeprender guitarra e Poesía.

JOHAN CARBALLEIRA

Quén soltou as amarras do vento?

Todal-as campás da costa baten escumas verdes.....
sonoras de viaxes antigos.

No limite xurdiu de pronto un hourizonte de veleiros.

Nos sentimos entusiasmados por esta chuvia de pipas de mar,
que preceden á chegada das vellas goletas fundidas,
tan sinxelas baixo a lúa!...

Todol-os mariñeiros están cantando.

E o vello, cheo de recordos sentimentaes, botouse a chorar...

E como sopra Noroeste

o bergantín encolgado da bouta da irexa,
comenza a navegar!

XOSÉ M.ª CASTROVIEJO y BLANCO CICERON

REVISTA **nós**